

Kirke & Samfunn

Beitstad - Egge - Fölling - Henning - Kvam - Mære - Ogndal - Steinkjer - Stod - Verran

Nr. 1 - 2020 - årgang 85

Side 3: Da koronaepidemien slo til

Side 8: Hjelp vi er i menighetsrådet

Side 26: Livet i sjømannskirken i Spania

STEINKJER KIRKELIGE FELLESRÅD

Skolegata 14

7713 Steinkjer

Kirkeverge - Steinkjer
Oddleiv Gulstad
74 14 57 02 / 938 67 890

Driftsleder byggforvaltning
Torbjørn Millerjord
982 44 025

Driftsleder gravplassforvaltning
Per Ivar Nicolaisen
74 14 57 12 / 926 46 443

Kontorsekretær
Elin Synnøve Dyrstad
74 14 57 00

Kantor Steinkjer/Egge
Kristin Eek
951 47 757

Organist Stod/Kvam/Følling/Verran
Lars Hatling
980 20 215

Kantor Mære/Henning/Ogndal
James Reed
(Vikar for Liv Marit Valle)

Organist Beitstad
Gudmund Thorsen
917 81 271

Kateket/Diakon
Frank Øren

Menighetspedagog
Monica Binde Kvarving

Menighetspedagog/vikar kateket
Marte Cicilie Mæhre

Menighetspedagog
Anne Lise Voll

Kirketjener, Henning
Aalberg, Judy

Kirketjener, Følling
Gunnbjørn Aunan

Kirketjener, Kvam
Even Haugan

Kirketjener, Steinkjer
Joy Gahongayire

Kirketjener, Ogndal
Per Kristian Kvam

Kirketjener, Egge/Mære
Arne Opdal

Kirketjener, Verran
Heidi Reinsberg

Kirketjener, Sela
Ole Edvard Silderen

Kirketjener, Sela
Erling Silderen

Kirketjener, Steinkjer kapell
Arne Opdal

Gravplassarbeider/arbeidsleder
Trond Ovesen

Gravplassarbeider
Egil Aune

Gravplassarbeider/krematoriet
Thordur Thorhallsson

Krematør
Rolf Tønder

Prost, Stiklestad prosti
Gustav Danielsen
482 14 141

Sokneprest Steinkjer/Egge
Harald Nordtug Tveit
915 84 018

Sokneprest Steinkjer/Egge
Arne Groven
971 43 033

Sokneprest Henning / Ogndal
Arndis Osk Hauksdottir
454 94 699

Sokneprest Mære
Tine Jøhnk
464 49 122

Sokneprest Stod/Kvam/Følling
Anne Beate Leivann
480 38 718

74 14 57 00

post.steinkjer@kirken.no

www.steinkjer.kirken.no

Kirke & Samfunn

Redaksjonen forbeholder seg
retten til å korte ned artikler.
Ubrukte artikler blir arkivert for
senere bruk - hvis aktuelle.

Framsdebilde:

Opptak av andakt i Steinkjer kirke

Da koronaepidemien slo til

Fredag 13. mars 2020 er nok en dato som mange av oss vil huske. Dette er dagen da hele Norge ble stengt ned - så også kirkene.

Påskenummeret av Kirke og Samfunn var så godt som ferdig og plutselig stod vi i en situasjon hvor en stor del av stoffet var uaktuelt. Det var en rekke arrangement og datoer som vi innså bare ble misvisende. Etter som dagene gikk kom det stadig vekk nye meldinger fra sentralkirkelig hold og det gikk ikke lenge før også vårens konfirmasjoner ble flytte til høsten.

Hva har så de ansatte i kirkene i Steinkjer drevet med denne tiden?

De fleste av oss har vært på hjemmekontor og servet befolkningen via e-post og telefon. Alle møter har vært gjennomført som videomøter - og man må vel innrømme at koronasituasjonen har ført til en stor kompetanseheving innenfor IT i både kirkelige kretser og samfunnet forøvrig.

I og med at alle gudstjenester ble kansellert på ubestemt tid, begynte vi raskt å sysle med tankene om videoproduksjoner. Ingen av oss hadde tidligere drevet noe særlig med video, så her har læringskurven vært bratt. Vi har produsert en rekke andakter, flere orgelmeditasjoner, trosopplærerne har laget dukketeater m.m. Det har vært en stor produksjon og flere av de ansatte har benyttet arbeidstid og -ikke minst- en stor del av fritiden til dette. Diakonitilbudet vårt har vært tilgjengelig på telefon. Vi er rimelig stolte over det vi har fått til. Flere av våre innslag er sent på Eggevisjon og vi har hatt tre ukesendinger (andakter) på TrønderTV, samt et skikkelig 17. maiinnslag både sammen med kommunen og et eget lagt ut på vår hjemmeside.

Selv om kirkene har vært stengt for gudstjenester m.m., har det blitt gjennomført både dåp og vielse i perioden. Da kun med nærmeste familie tilstede og i utvalgte kirkebygg (Egge kirke og Malm kirke). Flere av disse seremoniene er blitt vist via internett (streamet), noe som også har blitt gjennomført ved

enkelte anledninger gjennom flere år. Gravplassforvaltningen har holdt det gående i hele perioden - og har måtte innføre en rekke strenge smitteverntiltak.

Krematoriet har også vært i drift under hele perioden og det har vært en markert økning i kremasjoner, både internt i kommunen og fra de øvrige kommunene vi betjener (Inderøy i sør til Mosjøen i nord). Pågangen har medført at vi fra 18. mai stengte for mottak fra andre kommuner, da vi kun har tillatelse til 200 kremasjoner per år - og vi ønsker å sørge for våre egne ut året.

Vi har heldigvis hatt en svært god dialog med helsemyndighetene i Steinkjer kommune og vi har fått nasjonale veiledninger.

For mange har det nok vært sårt at det har vært svært restriktive regler for begravelser og bisettelser. For det første så stenge vi ned våre kirkebygg for all aktivitet. I starten var det kun Egge kirke og Malm kirke som var åpne for begravelse/bisettelse. Etter hvert åpnet vi også opp Steinkjer kapell.

I en stor del av perioden har det kun vært lov å være 15 personer tilstede. Dette ble heldigvis økt til 25/50, litt avhengig av kirkebygg. Når dette skrives har vi nå anledning til å ha opptil 50 personer tilstede i kirkebygget men pga. 1 meters regelen er det flere kirker som ikke oppfyller kravene, og dermed må tallet settes litt lavere.

Vi er nå gradvis i gang med å få åpnet opp for øvrig aktivitet i våre kirkebygg. Først ute har vært orgelevene i orgelklubben Maren Margrete. Dette er en-til-en undervisning og har til nå gått veldig greit med stort forbruk av antibac!

Nå jobber vi for å kunne gjenåpne kirkene våre for gudstjenester til pinse, iht. de nye smittevernsveilederne vi har, tilpasset størrelsen på kirkene våre, slik at det blir trygt og godt å komme til gudstjeneste i kirken igjen.

Vi ønsker dere velkommen til å bruke kirkene igjen.

Smittevernveilederne oppdateres nesten daglig, så å trykke opplysninger om dette i *Kirke og Samfunn* vil være u hensiktsmessig.

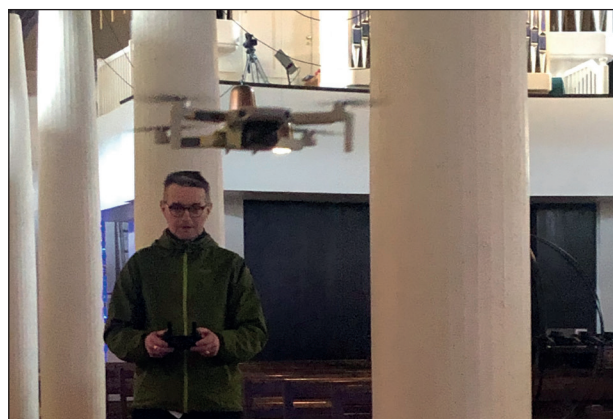
All informasjon om antall i kirkene oppdateres og ligger på vår hjemmeside.

www.steinkjer.kirken.no

Kreativiteten økte i takt med produksjonene

I tillegg til vanlig videokamera, ble det også tatt i bruk drone under våre opptak. Mange av våre kirkebygg ble fotografert fra luften - og noen av disse bildene finner du presenter i dette nummeret av Kirke og Samfunn.

De mest vågale droneflyvingene ble utført innendørs - men da i veldig lav fart.....

Dronepiloten Per Ivar Nicolaisen forbereder seg på fotografering og filming i Steinkjer kirke

Ikke alle som har sett døpefonten i Steinkjer kirke fra oven

Alteret i Steinkjer kirke

Ordet ble menneske!

Av Arndis Hauksdottir
sokneprest i Henning og Ogdal

I begynnelsen var Ordet.

Ordet var hos Gud, og Ordet var Gud.

I begynnelsen var Ordet. Ordet var hos Gud, og Ordet var Gud.

Om litt skal vi oppleve påske. Oppleve sorg og glede. Jesus døde og Jesus ble levende igjen. Jeg vil gjerne fortelle dere om en av de fineste historien om Jesu. Og som viser hvor klok og full av godhet han er. Denne historien er en av mine yndlingshistorier i Det Nye Testamente. Og den står i Johannes kapital 8.

Og Jesus gikk ut til Oljeberget. Tidlig neste morgen kom han til tempelet igjen. Hele folkemengden samlet seg om ham, og han satte seg og begynte å undervise dem. Da kom de skriftlærde og fariseerne med en kvinne som var grepet i ekteskapsbrudd. De førte henne fram og sa: «Mester, denne kvinnen er grepet på fersk gjerning i ekteskapsbrudd. I loven har Moses påbudt oss å steine slike kvinner. Men hva sier du?» Dette sa de for å sette ham på prøve, så de kunne få noe å anklage ham for. Jesus bøyde seg ned og skrev på jorden med fingeren. Men da de fortsatte å spørre, rettet han seg opp og sa: «Den av dere som er uten synd, kan kaste den første steinen på henne.» Så bøyde han seg ned igjen og skrev på jorden. Da de hørte dette, gikk de bort, én etter én, de eldste først. Til slutt var Jesus alene igjen, og kvinnen sto foran ham. Da rettet han seg opp og spurte: «Kvinne, hvor er de? Har ingen fordømt deg?» Hun svarte: «Nei, Herre, ingen.» Da sa Jesus: «Heller ikke jeg fordømmer deg. Gå bort, og synd ikke mer fra nå av!»

Hva skrev Jesus i støvet?

Der møter vi en Jesus som sprenger alle de rammene vi gjerne forsøker å passe ham inn i. Han var rotfestet i samtidens jødedom, men kom samtidig som et fremmedelement inn i folks

Dette ble skrevet til bladet som var tenkt utgitt til påske, men vi velger å ta det med ettersom Arndis nå avslutter sin tjeneste Ogdal og Henning og blir pensjonist

religiøse liv og endevendte godtfolks forventninger. Han rystet dem og skapte motstand, men for noen skapte rystelsen ny innsikt. Eller kanskje han rett og slett minnet dem om noe de hadde glemt, men som handlet om å vende tilbake til den menneskeligheten Gud hadde skapt dem til å leve ut.

Den teksten vi har lest, er et av de vakreste eksemplene på en slik hendelse. På ti korte vers utfoldes et drama som kunne ha fylt en hel roman. Johannes forteller at en flokk lærde og fromme menn kom trekkende til Jesus med en kvinne som var blitt tatt på fersk gjerning i ekteskapsbrudd. De var samtidens moralpoliti. De ville ikke bare tukte kvinnen, men avsløre Jesus som falsk profet. Det gikk rykter om ham – at han talte mot loven og ville ødelegge tempelet. Begge var symboler for nasjonal stolthet og religiøs identitet. Nå hadde de sjansen til å sette ham på prøve. Det står da i Moseloven av den som bryter ekteskapet, skal steines – hva sier du? De hadde allerede tatt henne. Nå hadde de sjansen til å ta ham også, avsløre hans håpløse indre selvmotsigelser: Sa han «Ja, hun skal steines», brøt han med sine egne vakre ord om samfunnets utstøtte. Sa han «Nei, hun skal ikke steines,» brøt han med Loven.

Nå! Hva sier du? De gjør ham til dommer. Men han nekter å gå inn i rollen, ikke fordi han ikke hadde øye for lov og rett, men fordi han så menneskene i skyggen av Guds blick og derfor så det de ikke så. Jesus ga Loven en ny retning. Det er som om han gjentar noe av det han sa i Bergprekenen, bare i en ny sammenheng. «Dere har hørt det ble sagt til de gamle at hver den som bryter ekteskapet, skal utryddes av folket. Men jeg sier dere...»

Hva var det egentlig Jesus sa? Han sa nesten ingenting, Han belærte dem ikke, moraliserte ikke. Men med noen få ord og noen enkle spørsmål endevendte han først anklagerens forestillinger om

rett og galt. Deretter gav han en foraktet kvinne verdigheten tilbake.....

Vi er i den brutale virkelighetens verden. Midt i en jernring av harde blikk og fordømmelse står kvinnen som allerede er dømt og mannen som skal stadfeste dommen. Jesus svarer ikke med en gang. Han bare bøyer seg ned og skriver med fingeren i sanden. Trengte han betenkningstid? Skrev han at Moselovens harde bud også gjaldt mannen – han skulle jo også steines ifølge loven. Hvorfor kom de bare med kvinnen? Tegnet han et bilde av menneskes ansikter: moralpolitiet med harde og ufølsomme blikk som hadde funnet en syndebukk? Hadde han merket begjæret i deres ansikter der de så på kvinnen med forakt og samtidig kledde henne naken? Kanskje det, for etter en stund reiser han seg opp, ser dem i øynene og sier «at den som er uten synd, kan kaste den første steinen». Da ble det stille. En etter en lusket de bort, de eldste først, som det heter.

Så er det bare Jesus og kvinnen tilbake.

Menneskesønnen og menneskenes datter. Den onde sirkelen er brutt. Igjen bøyer Jesus seg til jorden og skriver i sanden. Vi vet ikke hva han skrev. Det eneste vi vet med sikkerhet at Jesus i det hele tatt skrev, var disse sporene i sanden som ble hvisket bort i vinden, tråkket ned av travle føtter. Kanskje han så for seg denne kvinnens ansikt og tegnet det han så. Så han spor av vold? Tegnet han bilder

av barnet som aldri hadde fått lov til å være barn, ungpiken som måtte selge seg for å skaffe mat til seg selv og familien, kvinnen fra bakgatene som mange utnyttet men alle foraktet? Eller så han kanskje for seg et menneske som var skapt med Guds signatur, i skaperens bilde, som hadde lengtet og drømt, men forgjeves hadde gitt tanken flukt, fanget som hun var i foraktens og fordømmelsens verden? Så han en ny fremtid i kvinnen som hadde mistet både fortid og fremtid?

Når Jesus endelig reiser seg opp, kommer han hverken med moralpreken eller oppmuntrende ord. Han stiller noen spørsmål, og hun må selv svare. «Kvinne, hvor er de? Hvor er de som fordømmer deg?» spør han. En ny og revolusjonerende innsikt begynner å ta form og nye spørsmål trenger seg inn i hennes sjel: Hvor er mennene som fornedret meg? Hvor er mannen jeg lå med – han er da heller ikke uten skyld. Hvor er fordømmelsen? Hun må selv formulere svaret: «Ingen fordømmer meg!» Og det ble stadfestet av ham som kom fra Gud: «Heller ikke jeg fordømmer deg.»

Offeret var blitt et menneske. Jeg kan se henne for meg der hun retter seg opp i sin fulle høyde, får lys i blikket og med undring kjenner at hun er tilbake i skapelsen morgen da Gud så på sitt verk og så at det var «såre godt». Først da sier Jesus: «Gå bort og synd ikke mere.»

Ny kirkeverge i Steinkjer

Atter en gang har det vært skifte av kirkeverge i Steinkjer og 1. mars tiltrådte Oddleiv Gulstad i stillingen. Oddleiv er født og oppvokst i Steinkjer, gift med Berit og har i dag bosted på Byafossen.

Som kirkeverge i Steinkjer er jeg daglig leder for ca. 30 ansatte, mange med deltidsstillinger. De ansatte er kirketjenere, gravplassarbeidere, organister, kantorer, menighetspedagoger, diakon, kateket, krematør, renholder, klokker, sesongarbeidere, vikarer og kontoransatte. I tillegg har vi mange frivillige som står på, år etter år, til det beste for kirkene, kirkegårdene og de aktivitetene vi har. Vi skal lytte til dere som bor her i Steinkjer og vi vil gjøre en best mulig jobb for dere innenfor det som er mulig å få til.

Til deg Ole Edvard: Årets medarbeidersamtale tar vi på en fisketur ei helg i sommer ved et fiskevann i nærheten av Sildereren som du vet det er fin ørret i, du får velge helg.

Jeg vil begynne som kirkeverge i Steinkjer med bakgrunn i Torbjørn Egners salme «**Jeg folder mine hender små**» og som avslutter med ordene «**La alle leve trygt og godt i frihet og i fred**» (Norsk Salmebok nr. 731).

ETTERLYSNING: Faste kirkegjengere

Av Gustav Danielsen
prost i Stiklestad prosti

Et dansk menighetsråd skrev for mange år siden til kirkeministeren:

«I vår menighet er det ingen lenger som går i kirken. Hva skal vi gjøre?»

Ministerens svar var:

«Da får dere legge ned menigheten og legge området ut som misjonsmark.»

Min første biskop som prest i Nidaros var Kristen Kyrre Bremer. Under en visitas uttalte han: «Norge har verdensrekord i dårlig kirkesøkning.» Mitt inntrykk er at folk på Innherred er gode til å besøke kirkene når de har en god grunn for det. Det er som regel mange som følger et lite barn som skal døpes, eller som skal få sin 4-årsbok. Også ved andre anledninger kommer folk i kirken, og undersøkelser viser at i løpet av et år er en stor andel av kirkemedlemmene innom kirken i alle fall en gang.

Men det er noe underlig i det at jevnlig kirkegang har blitt ganske uvanlig. Sammenligner vi med andre fellesskap, ser vi kanskje lettere utfordringen - et kormedlem som kommer på sangøving en gang annenhvert år - et medlem i skiklubben som går på ski en gang hver tredje vinter.

Jeg tror ikke dette skyldes uvilje. Jeg tror heller ikke det først og fremst skyldes dårlige gudstjenester. Vi har dyktige prester, organister og andre ansatte som arbeider iherdig for å lage gode gudstjenester. Jeg har innimellom opplevd at folk kom etter en gudstjeneste og takket for en flott opplevelse. Men de kom ikke igjen neste søndag. De kom heller ikke neste år, for da hadde de ikke 4-åring eller konfirmant.

På Innherred er det ganske stabil oppslutning om folkekirken. I Oslo er andelen kirkemedlemmer blitt ganske lav og det foregår nå en nedleggelse eller overgang til utleie av en del Oslokirker. Politikerne vil ikke opprettholde støtten til en kirke med synkende medlemstall. Selv holdt jeg en gudstjeneste i 2018 der det kom to. Da planene skulle legges året etter og vi hadde for lite prester, ble den tilsvarende gudstjenesten strøket. Kirkens fremtid er avhengig av aktive medlemmer.

Det står om Jesus at han etter sedvane gikk i synagogen på helligdagen. La oss gjenreise denne gode vanen: Å gå i kirken på søndag. Ta med deg en nabo eller slektning og kom uten annen grunn enn at det er gudstjeneste.

Follafoss kirke

Hjelp vi er i menighetsrådet!

Ja, sånn kan det føles å være ny i menighetsrådet. Hva skal vi gjøre her og kan jeg bidra med noe? I forrige menighetsblad ønsket Prost Gustav Danielsen oss velkommen med å si at jobben vår er å bygge menighet, og det gjør vi best med å være alminnelige mennesker. Phu, det høres enkelt ut :) Prosten sa videre at det er Jesus som er forskjellen. Det er han som gjør at du kan bygge menighet ved å stå ved inngangen til kirka og ønske velkommen til gudstjeneste, ved å komme med nye forslag til hvordan en kan bidra til at folk kommer og trives i kirken, og ved å lede kirkegårdsdugnaden.

Dette har vi i Beitstad menighetsråd tatt på alvor. Vi fikk en heftig start i rådet, da kirka feiret 150 år i høst og presten sa opp jobben sin rett etter. Vi ble også uten kirketjener, før julearrangementer, avskjedsgudstjeneste og avskjedskonsert kom som perler på en snor. Heldigvis hadde vi erfarne Lise Moen som leder i rådet og med et entusiastisk og arbeidsvillig råd gikk det bra. Sammen med at Gunnar Einar, Arne O, Prost og kirkekontor stilte opp fikk vi en hektisk men god start på vårt virke i Beitstad menighetsråd.

Som en reaksjon på at mye ble nullstilt, ble vi enige om å sette i gang et arbeid for å se på hva som var viktig med Beitstad kirke for oss. Hva mener vi i menighetsrådet at Beitstad kirke står for av verdier? Vi mener at dette er et viktig arbeid akkurat nå, fordi vi er et nytt menighetsråd og vi står foran endringer og rekrutteringer som får betydning for utviklinga i soknet vårt. Så alle i menighetsrådet, inkludert vara spilte inn ord som beskrev det de ønsket at lokalkirka vår skal være. En enkel metode, som alle ble med på. Ordene ble gruppert og de ble grunnlag for dokumentet Verdigrunnlag Beitstad kirke. Oppsummert kom vi fram til at verdiene våre er: Folkelig, åpen, tradisjon, mangfold og inkludering. Vi har også prøvd å konkretisere hva disse verdiene vil bety for oss i praksis. Hva betyr det f.eks at vi er folkelig? Jo, det betyr bl.a at vi har aktiviteter som folk ønsker seg. Hva mener vi med tradisjon? Bl.a at vi tar vare på våre tradisjoner rundt sang og musikk, og utvikler de videre.

Vi ser for oss at verdiene brukes når en skal lyse ut stillingen som prest hos oss. Samt at de blir brukt videre i menighetsrådsarbeidet vårt og med det blir

et godt veikart for oss de neste årene. Så er jo målet at alle i lokalsamfunnet skal kjenne igjen Beitstadkirka og menighetsarbeidet i disse verdiene. At alle er velkomne, at kirka er en mangfoldig og god møteplass i lokalsamfunnet i Beitstad er viktig for oss i menighetsrådet. Vi synes arbeidet med verdiene har gjort oss tryggere på jobben vi skal gjøre i menighetsrådet, og deler gjerne erfaringene med andre menighetsråd.

VERDIGRUNNLAG Beitstad menighetsråd

Vi bygger våre verdier på kristendommen

Folkelig

Vi møter alle med vennlighet og respekt
Vi bruker et folkelig språk basert på liturgien
Vi har aktiviteter som folket ønsker seg
Vi bidrar til at Beitstad er et godt sted
Vi framsnakker folk og hendelser

Åpen

Menighetens aktiviteter er åpne for alle
Vi ønsker alle slags meninger velkommen
Vi vurderer innspill fra andre med et åpent sinn
Vi søker kunnskap fra andre for å utvikle oss
Vi samarbeider gjerne med andre

Tradisjon

Vi tar vare på og utvikler gode tradisjoner videre
Lokalsamfunnet i Beitstad er viktig for oss
Salmer, sang og musikk er viktig for oss
Kirka vår er en lokal kulturarena
Kirka vår er viktig i folks liv
Vi tar vare på kirkebyggene våre
Vi tar det på dugnad ☺

Mangfold og inkludering

Alle er velkomne i kirka vår
Vi legger til rette for mangfold i både

- Meninger
- Kjønn
- Alder
- Legning
- Funksjonsevne

..og skaper varme og gode møteplasser for alle

Tro, håp og kjærlighet

13. dagsfesten

Tradisjonen tro inviterte Steinkjer Menighetsråd til Trettendagsfest i Steinkjer kirkes menighetsal, mandag 6. Januar.. Det ble en koselig kveld for de rundt seksti gjestene , en kveld fylt av sang og musikk, underholdning og bevertning, først kveldsmat , deretter kaffe og kaker. Gjestene ble ønsket velkommen med gode ord fra menighetsrådets leder, Stein Egil Krogstad, mens kveldens hovedtaler var Odd Halvor Moen, opprinnelig Henning-gutt, nå gateprest i Trondheim. Han hadde feiret nyttår i Danmark, og dvelte i talen ved alle de vakre adventstjerner han hadde sett, og hva stjernen symboliserte. Musikken ble - også tradisjonen tro - besørget av Vollans, Dagfinn Sakshaug, Rolf Solem og Arvid Støen. Mektig populær ble også gruppen Bestemor og tvillingene, Astrid Solberg og de festlige unge tvillingene Elias og Mona Borgan. De bød både på julesanger og et repertoar det swingte av. Steinkjer Mannsangforenings veterankor bidro med vakker korsang, og kvelden fortsatte med quiz og loddsalg. Kveldens toastmaster, menighetsrådsleder Stein Egil Krogstad, var godt fornøyd med kvelden, ikke minst med innsatsen fra menighetsrådets medlemmer , som sto for bevertning og servering. - Trettendagsfesten er årets store menighetsfest, og det er alltid hyggelig å ønske velkommen til denne tradisjonen, sier en smilende Stein Egil Krogstad, midt i ryddingen etter kveldens fest.- Vi i menighetsrådet sier velkommen neste år.

Lars Tønne

Om Jesu Kristus - og hans disippel

Nå er det 9. år siden jeg kom fra Island og ble prest i Henning og Ogdal. På mange måter har de årene vært de beste i mitt liv. Ungene min er kanskje de eneste som står over det.

Jeg har fått gode venner som jeg vil bære i mitt hjerte i tiden framover. En av de kjæreste av dem er Lars Petter Tønne. Men jeg har også hatt vanskelig tider her og det jeg ikke tenkt å snakke om her. Og da var det Lars som kom med sin sympati og trøst. Lars var også fast bestemt å vise meg Ogdal og hvem bodde der. Han hentet meg en morgen og vi kjørte over hele Ogdal og han fortalte meg om dem som bodde der. Det gjorde mye for meg. Jeg og Lars hadde mange gode samtaler om livet og også døden. Særlig husker jeg en kjempesfin stund når vi satt ved en liten foss og spiste av Lars niste. Han lærte meg masse.

Vi var også sjelevenner i vår omsorg for dyr. Tispen min som alltid var litt varsom imot fremmede, hennes hengivenhet vant Lars med det samme. Og hun visste og at han alltid hadde godbiter i lommen. Kjære vennen min Lars, jeg vil savne deg masse. Du møtte alltid opp i kirke og det ga meg styrke. Og alltid fikk vi oss en prat etterpå når vi drakk kirkekaffen. Alltid når jeg så på deg fikk jeg den samme tanken. Du, Lars, var en ren og god sjel. Omsorgsfull og snill. Farvel min kjære gode venn, Lars Tønne. Jeg vil alltid savne deg.

Arndis Hauksdottir
Sokneprest i Ogdal

Egge kirke 150 år

Når du besøker Egge kirke i 2020, er det den samme kirka menigheten har brukt siden 1870. Det er store samfunnsendringer og hendelser kirka har vært vitne til fra sitt sted på toppen av Eggehvammen.

Egge kirke er i byggmessig forstand ei såkalt langkirke i tre. Til sammen 330 personer kan få plass på kirkebenkene. Før dagens kirke, har andre kirkebygg hatt sin plass på samme sted. Skriftlige kilder forteller at det sto ei kirke der allerede i 1588, antakelig ei stavkirke som trolig ble reist for høvdingen på storgården Egge.

I 1676 ble det bygget ny kirke ved at den gamle ble påbygd til ei korskirke.

Denne andre Eggekirka stod frem til 18. august 1765. Lynet slo ned og kirka brant helt ned. Den tredje kirka stod ferdig to år etter, og ble stående til 1870 da den nåværende kirken ble reist.

(Kilde: Skrifter etter Gunnar Groven)

Orgelprosjekt i Egge kirke

Vinteren 2017 ble det utarbeidet en tilstandsrapport for orglene i Steinkjer kommune av orgelkonsulent Hans Jacob Tronshaug. Der konkluderes det med at orgelet i Egge kirke bør restaureres og utvides noe. Orgelet i Egge kirke har i mange år vært ustabil og i dårlig stand. Det er stemmer som går lett ut av stemming, elektriske funksjoner som slutter å virke og tregheit i overføringene som skaper størst frustrasjon for kantorene. Orgelet klinger relativt godt, men er noe tynt besatt klanglig sett, og det trenger derfor et par ekstra stemmer. Orgelet er bygd av orgelbygger J. H. Jørgensen i 1952, og det står bak fasaden til det forrige orgelet, bygd av Brødrene Torkildsen orgelbyggeri i 1908. Dagens orgel har 17 stemmer, to manualer og pedal. Orgelet er snart 70 år, og dersom man sammenligner det med et hus bygd på samme tid, har nok det vært restaurert flere ganger. Det har kun vært minimalt med vedlikehold og stemming av orgelet i løpet av de snart 70 åra som har gått siden det var nytt. Erfaringer fra andre steder viser at restaurering av denne typen orgler kan bli svært vellykket.

150-årsjubilanten er praktisk talt i daglig bruk, både til kirkelige handlinger og ulike fritidstilbud, sang og musikk.

Når kirka i år runder 150, samles det inn penger til restaurering av orgelet. Det vil utvilsomt vil gi kirkesangen et nytt løft.

Orgelkomiteens kontonummer er 4202 17 38616.

Hovedmarkeringa i jubileumsåret blir helga 24. til 25. oktober med konsert lørdagen og gudstjeneste med bispebesøk på søndag. Det blir også andre arrangement i løpet av året. (Se side 30)

Det er flott å kunne ta vare på dette orgelet og også utvide det litt, slik at det blir et bedre instrument. Kostnadene ved et slikt prosjekt vil være ca. 2,2 mill. kr. Et nytt orgel i Egge kirke ville kostet mellom 5 og 6 mill. kr. Dette er både et bærekraftig og nøkternt prosjekt, som er fornuftig gjenbruk av et instrument med potensiale til å bli mye bedre enn det er i dag.

Egge menighetsråd har nedsatt en orgelkomite som skal jobbe med orgelprosjektet, både finansiering og prosjektering av selve orgelet. Det er alltid lettere å få kommunale midler dersom man kan vise til lokalt initiativ. Så langt er det kr. 400.000 på konto, men orgelprosjektet er fremdeles avhengig av små og store gaver for å komme i mål med finansieringen.

**Kontonummer til Orgelaksjonen
i Egge kirke er: 4202.17.38.616**

Vi er takknemlige for
både små og store gaver.

Mer om jubileumsmarkeringen på side 30

Gudstru i Coronatiden

Av *Gustav Danielsen*
prost i *Stiklestad prosti*

Coronakrisen har avslørt det vi vel egentlig vet – at livet er sårbart. Det lille viruset har bidratt til smerte, utrygghet og død i stort omfang i mange land. Selv ikke velferdsstaten kan gi oss full trygghet. Erfaring tilsier at noen finner det naturlig å søke Gud når tilværelsen blir utrygg, men har det noe for seg? Hva kan en usynlig Gud gjøre med våre problemer? Jeg vil prøve å svare ut fra det jeg kjenner best – den kristne gudstrua.

En TV-predikant tilbød Guds beskyttelse mot viruset hvis en betalte inn 2020 kr til hans virksomhet. For meg ligner dette på ofringsordningene i mange naturreligioner – en ofrer til gudene for å sikre deres velvilje. I Norden var midtvintersblotet viktig. Det skulle sikre gode avlinger og lykke i det kommende år.

I det gamle testamente er en av grunntanken at vi får som fortjent. «Du skal hedre din far og din mor, så det går deg vel og du får leve lenge i landet.» Men denne tankegangen står ikke alene. Mange erfarte at dette ikke stemte. Det så ut som det ofte gikk godt for de urettferdige, mens den fromme hadde mange problemer. I fabelen Jobs bok settes dette på spissen. I en samtale mellom Gud og Satan fremhever Gud den fromme og rettferdige Job. Satan innvender at det er ikke rart han er from, siden alt lykkes for han. Satan får så tillatelse til å sette Job på prøve for å se hvor dyp han fromhet er. Alle barna hans dør, han taper alle sine økonomiske ressurser, og til slutt blir han rammet av alvorlig sykdom. Job reagerer først med tapperhet, men blir etter hvert overmannet av fortvilelse. Så når hans tre venner kommer for å trøste, blir de så lammet av det de møter at de sitter i 7 døgn uten å si et ord! Men så fortsetter boka som en samtale mellom Job og vennene. Vennenes påstand er at Job får som fortjent, for Gud er rettferdig. Job protesterer iherdig ved å vise til det livet han har levd, og når Gud omsider gir seg til kjenne, sier han til vennene: Dere har ikke snakket sant om meg. Hva vet dere om de store sammenhengene i livet?

Konklusjonen på boka er at tilværelsen ikke er rettferdig. Vi får ikke alltid som fortjent, heller ikke den som satser på Gud. Det er ikke en mening med alt som skjer. Boka holder fast på at det er onde og ødeleggende krefter som vi verken rår med eller forstår. Det er ikke sikkert at alt blir bra av seg selv. Der det gamle testamente ender opp med spørsmål og usikkerhet, gir det nye testamente to andre

perspektiv. Det ene er Jesus, Guds Sønn som smertenes mann. Han kom for å frelse oss fra «alle synder, fra dødens og djevelens makt», slik Luther skriver i sin lille katekisme. Og denne frelsen var ingen kvikk fikks. For Jesus betød det en vei preget av lidelse, og den endte med en nedverdiggende død som en forbryter. Jesus gikk solidarisk inn i våre vanskelige kår, men han ble ikke knekket av alt det onde. Påskedagens seier over døden er det lyset som kristentrua bringer inn i all smerte, utrygghet og død.

Og denne trua har også et framtidshåp, slik Eyvind Skeie synger om jordens forvandling:

Ja jorden skal fornyes
og gode ting skal skje.
Bak døden venter Jesus.
Den som vil tro, skal se.

Denne trua og dette håpet tar verken bort corona eller andre katastrofer vi rammes av, men det holder oss oppe, så vi mentalt ikke går til grunne.

Malm kirke

Av Tine Jøhnk
Sokneprest i Mære

I år som i fjor hadde konfirmantene i Steinkjer og omegn mulighet for å bli med til Lillehammer på stor konfirmantleir i regi av organisasjonen HEKTA.

Her er litt om hva HEKTA er:

HEKTA er en kristen ungdomsorganisasjon som har som hovedoppgave å lage konfirmantleirer og ungdomsleirer. På leirene skal det være varierte aktiviteter og god trosopplæring. Ungdom er med og planlegger og leder leirene.

HEKTA er et rusfritt, inkluderende og trygt miljø for ungdom fra konfirmantaldere. Her er det åpent for alle uansett funksjonsnivå, nasjonalitet eller kulturbakgrunn. Du har mulighet til å hekte deg på dette miljøet!

HEKTA har kurs for ungdommer som vil bli ungdomsledere. HEKTA ønsker at ungdom skal bli HEKTA på Jesus og lede og tjene som Ham. Leirene til HEKTA skal gi inspirasjon til å være med som leder i lokalmenigheten.

For oss her i området er det flott å ha mulighet til å dra på et allerede organisert opplegg. Det er krevende å dra så lang med nesten 200 konfirmanter, men vi har en felles opplevelse av at vi på dette viset tilbyr våre ungdommer noe litt annet enn når vi selv skal finne på innholdet i konfirmantleirene.

Et slikt tiltak kan ikke gjennomføres uten frivillige. Selve leiren har et stor frivillig apparat rundt seg og det er viktig å løfte frem de frivillige vi hadde med oss. Mange av dem var foresatte til konfirmanter og noen var representanter fra sokn eller sokneråd. Og det gjelder for alle at de var både trivelige og arbeidvillige og bidrog både som nattevakter, renholdere, på kjøkken og matservering og ute på aktivitetene. Det var flott å kjenne på følelsen av meningsfullt fellesskap på denne helg.

Det er kanskje litt vanskelig helt å skjønne hva vi snakker om når vi sier HEKTA og Lillehammerleir om hverandre.

Selv om det er utrolig godt å komme hjem i sin egen seng etterpå, blir det også litt tomt etter å ha vært sammen hele helgen.

Det ble nevnt at dette sikkert hadde vært kjekt for flere å være med på. Og det er nå slik at vi bestandig trenger hjelp til forskjellig i kirken. Så den som har lyst å bidra skal ikke være redd for å ta kontakt.

Det er også viktig å nevne at vi har gode alternativ for de konfirmanter som ikke vil reise langt og ikke trenger 1000 andre rundt seg hele tiden.

Pilegrimstur til Stiklestad med overnatting i Langhuset Stiklastad er fortsatt et alternativ, og vi hadde to flotte turer dit i høst.

Vi har fått en av årets konfirmanter, Emma Louise Holm Kristensen, til å fortelle litt om hennes inntrykk fra HEKTA:

Tidlig på morgnen dro vi i buss ned til Lillehammer, når vi kom fram ble vi møtt av noen ungdommer som tidligere hadde vært på Hekta-leir. Senere på dagen hadde vi en veldig fin åpningsshow med sang og fyrverkeri i hoppbakkene. På både lørdag og søndag hadde vi mulighet til å velge mellom mange forskjellige aktiviteter. Jeg som valgte slalåm hadde noen minnerike timer på Hafjell både lørdag og søndag.

På lørdagskveld var det en meget fint tiltak som de kalte Uganda-markedet. Vi hadde boder og pengene vi alle ungdommene og voksne samlet gikk til fattige i Uganda, både store og små. På morgnen og kveld hadde vi fått utdelt grupper, i gruppene snakket og reflekterte om en del kristent innhold.

Det var også en del underholdningsshow med sang, liv, latter og dans. Dette ble for meg en sosial og minnerik helg.

*Fem på HEKTA
Fra venstre: Emma Louise Holm Kristensen, Rebekka Viken Moe, Elias Opheim-Hirkjølen, Odin Valstad og fremst Jonas Tibor Bjerkem*

Konfirmanter 2020

Steinkjer kirke

Beatrice Holm
Elias Belbo Lagestad
Elias Guttorm Hammer
Elise Marie Fiksdal Wiseth
Ella Ulrika Friedl
Hanna Helland Fledsberg
Henrik Steinmo Farbu
Henrik Mo
Jette Marie Nilsen Røstad
Johanne Stensaas Børøsdund
Kristoffer Skotvold Stigum
Leyu Haymanot Assfa
Linus Stav Lyngseth
Martine Haltbrekken Kjelås
Mathilde Thane Hoseth
Milla Jonssen Eriksen
Nila Nerli Hatling
Oda Richstad Holmen
Oliver Rennemo Olsen
Rakel Haltbrekken
Rakel Vist
Sigrid Rantvedt
Sondre Halmøy Melting
Tea Westvik Bartnes
Thea Lien Herstad
Tonje Guin Forr
Vida Olive Sakshaug-Rønning
Vilde Fossli
Ylva Sivertsen Stavrum

Henning kyrkje

Bastian Elmar Aurstad
Oleander Austmo
Jonas Tibor Bjerkem
Jonah Pettersen Forbord
Andrea Hallås
Emma Elise Hammer
Maren Holum
Celine Kolstad
Erle Birgitte Moen
Sigurd Opheim
Iver Alexander Ryan
Margrethe Røliaunet
Normann Fjær
Sigurd Sjøli
Elias Sørli
Leonora Wekre

Steinkjer kirke

Ariel Andersen Thune
Brage Sandnes
Christoffer Mørch Kolstad
Daniel Settnøy
David Ertsås Perez
Esten Aune Eliassen
Hanna Kristin Rosenvinge
Isak Hagen Aalberg
Kristoffer Bjørgan
Kristoffer Roma Myrslø
Lukas Besseberg Davidsen
Mari Høstland
Melissa Mortensen
Mikkel Ryan Nyborg
Miriam Drager Rennan
Niklas Drager Kolstad
Ola Gystad
Robin Albertsen
Sanna Vinje Malvik
Sara Haugseth Skogli
Theo Andre G. Halvorsen-Ringseth
Vetle Gotvasli Tafjord

Steinkjer kirke

Agnes Kristiansen Tessem
Christina Malmo Eriksen
Hannah Kristine Loeng Jullumstrø
Hermine Kvarving Krogstad
Isa Hildrum
Jesper Holberg Holstad
Johannes Natland
Maja Finstad
Mathias Gynnild Nordvik
Oliver Hagnes Brandtzæg
Preben Malmo Eriksen
Ranvi Elisabeth Overrein
Rizban Abraham Sium
Ruben Hegstad Aassved

For kirke

Nikolai Jenssen Rønne
Erling Andreas Innbryn
John- Marius Hunnestad Frydeblad
Isack Nordtug Pettersen
Hermod Aleksander Hatling
Rino Guldvik

Follafoss kirke

Nicolai Nyvold Dolmseth
Linn Therese Røset Folden
Lisa Årbogen Vandsvik

Egge kirke

Andreas Setten
Eline Lundereng Saugestad
Emil Henning Tettli
Fredrik Hveding Trana
Henrik Myrslø Mæhre
Nanna Kristine Blikfeldt
Simen Sørli
Sondre Inderdal
Stian Hestmo
Thea Linnea Holum
Vegard Sund

Egge kirke

Astri Bratberg
Benjamin Smalås
Chanita Bratberg Mohrsen
Fredrik Myre Belsaas
Jonathan Smalås
Lotte Hjelde
Maria Haugskott Dahl
Matilde Tømmerdal Tangstad
Ola Andre Langlid Hellem
Oliver Thorsen Aalberg
Ømjer Austheim Asp
Siren Asp

Egge kirke

Emil Sæheim Fossvik
Emmet Helmersen
Erik Halse Tørring
Idar Bjørdal
Julie Svenning Sakshaug
Kaja Bratberg
Lea Saxhaug Lorvik
Maja Furunes
Nathalie Nyeng
Olivia Dyrstad
Tuva Høydal Langfjord
Vetle Strøm
Waldemar Baustad-Dahle

Egge kirke

Ane HolmliCarlsson
Ane Olea Lunde
Anna Sophia Hansson
Edvin Cornelius Brevik
Elias Derås
John Benjamin Charles
Malene Ringseth Storstad
Niklas Nilsen

Egge kirke

Ane Bratberg Freland
Eleah Danielsen
Fabian Håskjold
Mari Lindgren Stokke
Ole Martin Tronstad
Peter Andreas Sæther Aas
Sander Halseth Susegg
Tilia Huilan Forfang

Følling kirke -

Marcus Nicolai Inderberg-Susegg
Anniken Torp Hynne
Nicklas Lægran Karlsson
Tor Helmer Markanes
Mathias Følling Røyseng
Inger Helene Amb

Malm kirke

Mai Linnea Andersson
Joakim Årbogen Dahle
Sivert Derås-Selen
Viktor Ekmann
Ida Loise Sæther Feragen
Sara Alette Aarstad Haugan
Gjermund Blekastad Haugen
Oliver Heimdal
Petter Aas Jansson
Mathea Augusta Sagen Lindstrøm
Erle Lorentzen
Rikke Lorentzen
Ane Melhus
Mari Thompson-Kvernland
Gabriel Bjørgan Vikan
Hedda Widegren

Skei kirke

John Christoffer Roel Bosnes
Brage Henrik Autles Fossan
Anders Strugstad Køhl
Tuva Ronnes Pettersen
Ingrid Rennan
Nathalie Dahl Smevik

Beitstad kirke

Ane Bartnes
Ida Marie Reppe Skjeflo
Ida Velde
Julie Gunvor Benum
Silje Engan
Siri Solhøy
Åse Helene Kolstad Karlsen
Alexander Løfblad
Karl Haugen Kleppa
Magnus Stamnes
Markus Bratberg
Odin Kvam
Cristoffer Haukås

Beitstad kirke

Lukas Hatlinghus
Gina Linnea Tangen Bakken
Sofie Gipling
Siri Malvik Brustad
Marius Asbjørn Laberg Bilstad
Malin Høiberg Benan
Ida Oline Kjelås
Albert Sprauten
Viggo Fjerstad
Ingrid Margrethe Kvernmo
Mathias Mæhlumsveen
Sondre Lian Schei

Kvam kirke

Espen Vesterdal
Lene Andrea Guin
Sivert Linmo Vesterdal
Emilie-Nathalie Thorsø Tønne
Frida Bjørnes
Sindre Nesjø Svenning
Stine Sivertsen Øksnes
Inger Eirin Haugan

Mære kyrkje

Pia Emilie Kvam Johansen
Jonas Gundersen Skjevik
Anton Martin Solberg
Martinus Sortland
Hanne Vang Hervik
Sebastian Barkhald Borg
Emma Louise Holm Kristensen
Thomas Rønning
Yrjan Resseli Halseth
Rebekka Viken Moe
Elias Opheim-Hirkjølen
Mikael Christoffer Læret- Martinsen
Ravn Mathias Svensen Kaldal
Aksel Østerås
Sandra Emilie Ryggvik
Kristian Mittet

Mære kyrkje

Gina Olderen Braset
Mina Hofstad
Sander Risholt Kallmyr
Martin Moe Krøke
Maren Ronderstvedt
Ivan Andreas Sellin
Sunniva Ramberg
Matias Bragstad
Alexandra Berntsen
Henrik Austmo Fosså
Erik Grande
Oskar Nordseth
Ann Jeanett Saugestad Krutå
Jonas Johnsen Tanem
Veronika Spjøtvold Stene
Marcus Brattås Austad
Isak Melgård
Odin Valstad

Konfirmasjonsdatoer?

Se lengre bak i bladet

Tett på trua

Tekst/foto:
Jørn Haudemann-Andersen

I Kirke & Samfunn forteller folk om si personlige tru. Den enkeltes forestilling omkring tru blir ikke ofte berørt i mediene, selv om den for mange betyr mye. Har det vi tror på blitt et vanskelig, for ikke å si et brysomt tema?

Først ute i denne serien er

Stein Egil Krogstad.

Pensjonist, og leder av Steinkjer menighetsråd.

- Hva tror du på?

Jeg tror på en Gud som skaper.

- Hvordan vil du beskrive trua di da?

Jeg tror det fins en gud som står bak og opprettholder. Utfordringen ligger i å ta vare på det vi har fått, å foredle jorda på vegne av generasjoner som kommer. Vi ser ofte eksempler på hvor lett det er å forkludre arven.

- Hva betyr det å tro, for deg?

Det gir en trygghet. Selv om livet ikke «garanterer» kun lykkelige dager, motgangen hører også med. Vi mistet en sønn da han bare var 12 år gammel. Trua mi ble ikke borte, men i en periode var det vanskelig å ha den store forståelsen for livet, kjenne mening. Men å ikke ha ei tru den gang ville vært verre. Guds omsorg var god å føle på da.

- Når i livet ble du troende?

Trua sitter i ryggmargen. Jeg vokste inn i den allerede som guttunge, i heimen. Vi sang mye og det var kristen musikk, noe som påvirket meg. Jeg var med i Søndagsskolen, og i Speider'n, klubb og Kristelig Elevlag. Det ga både lærdom og fine opplevelser, som bidro i min gryende opplevelse av å tro.

- Hvordan pleier du forholdet til trua?

Det er noe fint ved det å folde hendene, og å takke. Det er godt å be, ikke om materielle goder - men å be om å få være trygg i den trua jeg har. Det kan jeg gjøre alene, eller sammen med andre. Fellesskap har i alle år vært viktig for å styrke trua. Menighetsliv bidrar også til det. Det kan dessuten komme styrke fra det andre formidler. Tidligere biskop Tor Singsaas sa at om vi bare hadde klart å være litt mer lik Jesus, ville verden vært et bedre sted å være.

- Fins det tvil?

Jeg har aldri tvilt i ordets rette forstand. Men jeg har spekulert en del på hvordan det har seg at Gud kan ha så god råd på mennesker. Gode folk som brått og for tidlig blir revet ut av livet. Jeg bestemte meg imidlertid som ung for at jeg ville tjene Gud, og medmennesker. Det står jeg ved. Stein Egil synes det passer godt å sitere fra salme 497:

*«Jeg er i Herrens hender,
i alt som med meg skjer.
I smil og gråt jeg kjenner
at Herren er meg nær.»*

Taket i kirka ble fint igjen

*Tekst/foto:
Trine Binde Bratberg*

I desember 2018 var det ikke mulig å ha hverken lysmesse, skolegudstjeneste, høytidsmesse eller andre arrangement i For kirke i Stod. Årsaken var at det var store sprekker i det gamle kirketaket. Sprekker i taket hadde det vært i flere år, og for ti år siden løsnet deler at taket fremst i kirka. I desember 2018 falt det ned så mye fra sprekken i taket at de ansvarlige ikke turte annet enn å stenge kirka. I god tid før siste jul (2019) var taket i kirka ferdig utbedret og malt. Kirka ble delvis også brukt før taket var ferdig malt.

- Malingen av taket innvendig ble utført av Astra bygg og entreprenør. Prisen for malingen var kr. 325.000, sier kirkeverge Kristin Storvig.

Hun sier det ble brukt en spesiell maleteknikk.

- De brukte såkalt limfarge, og fargen ble framstilt på grunnlag av analyse av den gamle fargen. Selve lappingen av taket der det hadde sprukket, ble utført ganske fort etter at skaden hadde skjedd, før jul i 2018. Kostnaden på det var kr. 200.000.

Kirka i Stod ble bygd i 1846. Arkitekten het Hans Ditlev Franciscus von Linstow, og er den samme som tegnet slottet i Oslo. Det buede, flotte taket er laget av tre. Det er et kvistrom i kirkebygningen, og det skal være mulig å gå øverst på buen i taket. Det ble brukt bambus og ståltråd, som en slags puss ble festet på. Ståltråden var rustet før taket ble utbedret. For kirke er en såkalt langkirke. Byggverket er i mur og har 400 plasser.

Førrige gang taket i For kirke ble malt var visstnok til 100-årsjubileet i 1946. Det er mer enn 70 år siden.

Navnet minnelund - når får vi det?

Av Aud Larsen Haug

Vi blir flere og flere.

Som ønsker bisettelse og kremasjon, som ikke vil ha en egen grav med gravstøtte og vedlikehold. Men som heller ikke ønsker å bli totalt glemt etter sin død. Navnet kan fortsatt være synlig for verden, navnet skal ikke bli glemt.

Løsninger er en navnet minnelund. Hva er det?

Det er et fredelig og vakkert sted der pårørende kan sette seg ned, legge ned blomster og lese minneplaten med sine kjæres navn, blant alle andre små minneplater.

- Vi har jobbet hardt for å få navnet minnelund også i Steinkjer, og nå kan jeg love at i løpet av sommerhalvåret 2020 vil minnelunden ved Egge kirke stå ferdig.

Det sier Per Ivar Nicolaisen, gravplassansvarlig i Steinkjer kommune.. Han har sett både behovet for og ønsket om en navnet minnelund. Det har vært noen runder, og flere gjenstår.

-Det vil ta litt lengre tid før vi er i mål med navnet minnelund på gravplassen ved Steinkjer kapell, men jeg kan love at det skal bli. Vi må ha godkjenning av bispedømmerådet, kommunen og fellesrådet, men jeg er nokså sikker på at alle gode krefter vil støtte planene vi etterhvert legger fram.

En ustelt grav er ikke et vakkert syn. Men det er flere ustelte graver på Steinkjers gravplasser nå enn det var for noen år siden.

- Ja, dessverre. Noen bryr seg kanskje ikke om det generasjonen før oss følte som en kjær plikt, andre familier har kanskje ingen i nærheten til å stelle graven, folk flytter mer enn før, det er sikkert mange grunner til at vi ser flere ustelte graver, sier Nicolaisen.- Og vi møter mange som ønsket en minnelund, både for seg selv og sine, men ikke nødvendigvis en totalt anonymt hvilested. Navnet vil de bevare.

-Hvor på de to gravstedene skal navnet minnelund reises?

- Ved Egge kirke, på andre side av vegen like overfor kirken og nedenfor parkeringsplassen, ligger et stort område avsatt for en anonym minnelund. Den ligger der, egnet og fortsatt urørt, og her er det bare å sette igang arbeidet med minnetavle og rydding.

Ved Steinkjer kapell, like utenfor heksagonen, har vi kapellhagen, omkranset av mur mot Ogdalsvegen. Et vakkert og fredelig sted som ville egne seg så godt. Men området vil romme rundt 200 urner, og er selvsagt i minste laget, sier Nicolaisen.

-Alternativet er å frigi en del av Furuskogen.

-Er ikke Furuskogen fredet?

- Nei, men steinkjerbyggene har et sterkt forhold til skogen sin, sjøl om de fleste kanskje ville akseptere at litt av den brukes som kirkegård, eller gravplass, som det nå heter.

Jeg kunne tenke meg en kombinasjon, kapellhagen som navnet minnelund, her er jo murene som skapt for formålet, og så ta en liten del av skogen, sette urnene ned mellom trærne og gjøre det til en vakker liten park.

Det ville være en god løsning.

Her i kapellhagen ønsker Nicolaisen seg en navnet minnelund

Nicolaisen har vært i dialog med Kulturdepartementet, som sa beint nei til en annen mulighet, nemlig å sette ned urner i ledige graver, fjerne gravsteinen og bruke minnelundens navnetavle istedet for gravstein. I slike tilfeller måtte graven ha sin egen minnetavle.

- Det betyr at vi måtte beslaglegge nabograva når den blir frigitt, og så neste og så neste, det blir mange små minnelunder og det går altfor seint. Vi må ha en større plass, noe som monner.

Alstadhaug kirke i Levanger har en av de vakreste navnedde minnelunder i landet, den har faktisk fått pris, og er blitt et kunstnerisk og estetisk vakkert sted å minnes sine døde.

- Det hører også med i bildet at gravplassen i Steinkjer sentrum er nesten fylt, og dette med plass er faktisk et problem vi må ta på alvor. Vi får stadig spørsmål om når Steinkjer får navnet minnelund, og nå er det bare for oss å få planene klare, få dem godkjent og komme igang.

- Hva ønsker du, stein, metall, treverk, for her må det vel være et kunstnerisk uttrykk?

- Kanskje en stein, kanskje jern, metall for navneskiltene, plass for blomster og benker for ro og meditasjon. Det må bli verdig og fint. Et sted å minnes - vi i Kirkelig fellestråd har ansvar for vedlikehold, her trenger ingen å ha dårlig samvittighet for en ustelt grav.

- Men gravplassen ved kapellet har jo allerede en anonym urnelund. Kan ikke den brukes? Han rister bestemt på hodet.

- Nei, det er faktisk ganske mange som ligger der, og det er stadig ønske om å få en anonym grav. Den plassen må vi ha.

- Kan familigrava til gamle besteforeldre brukes som urnegrav?

- Ja, det er fullt mulig, om familien ønsker det.

- Men mange navn på en gravstein blir kanskje litt vanskelig?

- Det løser familien med å bruke begge sidene på gravsteinen. Baksiden er like godt egnet, sier Per Ivar Nicolaisen - som i tillegg minner om at i så fall har man fremdeles kun lov til å plante på den ene siden!

Nå har vi snakket mest om gravplassene ved Egge og Steinkjer. Hva med de andre gravplassene i kommunen?

- Det vil nok i høyeste grad være aktuelt med navna minnelunder ved alle våre 15 gravplasser, men ett sted må vi begynne. I første omgang starter vi med å få på plass minnelunden ved Egge gravplass. Så får vi se hvordan det bærer avsted med Steinkjer. Men har vi først fått godkjent planen med Egge, så har vi lagt en mal - og dermed vil det gå raskere å utforme planer for de øvrige gravplassene i kommunen. På flere av gravplassene har vi lite med ledig areal, men vi får ta det som en utfordring og ikke et problem.

Planting og pynting på gravsteder

Utforming av plantefelt og planting på gravene er en fin tradisjon - men mange er kanskje ikke kjent med at det faktisk finnes regler for dette.

I de reviderte «Vedtakter for gravplassene i Steinkjer kommune» er dette med plantefelt behandlet og det heter:

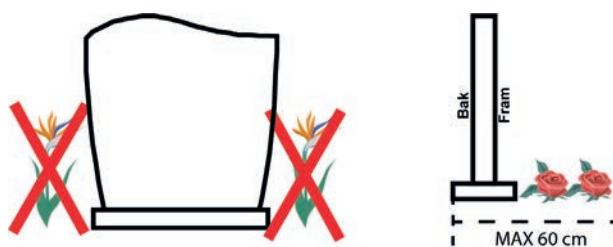
«Foran gravminnet kan det opparbeides et plantefelt i gravminnets bredde i plan med bakkenivå. Plantefelt kan ikke stikke lengre frem enn 60 cm målt fra bakkant av gravminnets sokkel.»

Videre heter det at **«Vekster skal ikke overstige gravminnets høyde, ikke være bredere enn gravminnets bredde eller gå ut over plantefeltet. Planting i bakkant av gravminne (baksiden) er ikke tillatt.»**

De senere årene har vi sett en trend til at gravsteder pyntes med dekorgjenstander i tillegg til blomster. Det er viktig å merke seg at også løse dekorgjenstander må plasseres innenfor plantefeltet. **Løse gjenstander, pynt eller utstyr, som blir plassert utenfor plantefelt (på side eller bak), står i fare for å bli skadet eller fjernet.**

Gjennom årenes løp ser vi at beplantningen ved enkelte graver har «gått litt over styr».

Går man rundt på en av våre gravplasser i kommunen, vil man kunne legge merke til en og annen beplantning som bryter litt med vedtektene og noen som, dessverre, går langt ut over det som er tillatt. Men de aller fleste av gravstedene er beplantet godt innenfor regelverket.

Hvis det er planting/pynting som ikke er i henhold til forskriften, så kan gravplassforvaltningen fjerne dette uten å varsle fester av gravstedet....

Forskrift: <http://gravplassene.no/lovverk>

Konfirmasjonsdatoer høsten 2020

I forbindelse med Corona-epidemien har vårens konfirmasjoner blitt utsatt. Vi har nå satt opp nye konfirmasjonsdatoer i august og september.

Steinkjer	15. og 16. august
Egge	22. og 23. august
Følling	5. september
Kvam	6. september
Beitstad	6. september
Stod	13. september
Henning	13. september
Ogndal	20. september
Malm	20. september
Follafoss	27. september
Mære	27. september

Dette settes opp med forbehold.

I utgangspunktet planlegger vi med samme klokkeslett som vi har lagt opp til før. Men dette og andre detaljer må vi komme tilbake til når vi nærmer oss og vet hvilke regler vi må forholde oss til.

Antall deltakere ved gudstjenester og seremonier i tiden fremover

Ut fra dagens (20. mai) sentrale smittevernveilder for gudstjenester og seremonier har vi utarbeidet en oversikt over antall tillatte deltakere i våre kirker. Det er flere kriterier som ligger til grunn for den utarbeidede tabellen.

Merk at ansatte kommer i tillegg til det oppgitte tallet.

Registrering av deltakere

Covid-19-forskriftens §13 sier om dette: « Arrangøren skal ha oversikt over hvem som er til stede, for å kunne bistå ved en eventuell senere smittesporing. Dersom det for å finne tilbake til deltakerne er nødvendig å nedtegne en egen oversikt, skal denne slettes etter 10 dager.»

Ved alle våre gudstjenester/seremonier vil det være en person tilstede som fører oppmøteliste (navn + telefonnummer). Denne listen blir lagt i forseglett konvolutt og forsvarlig oppbevart av kirkevergen. Listene makuleres, i h.h.t. forskriften, 10 dager etter gudstjenesten/seremonien.

Antall i kirkene, gjeldende fra 18. mai 2020
(ny oppdatering kan komme 15. juni 2020)

Bartnes kapell:	25
Beitstad kirke:	50
Bodom kapell:	25
Egge kirke:	40
Follafoss kirke:	25
For kirke:	40
Følling kirke:	25
Henning kirke:	30
Kvam kirke:	40
Malm kirke:	45
Mære kyrkje:	40
Sela fjellkirke:	25
Skei kirke:	25
Steinkjer kapell:	40
Steinkjer kirke:	50

KYRKJEÅRET – FASTE- OG PÅSKETID

I forrige nummer av «Kirke og Samfunn» stod det om kyrkjeåret frå advent til openberringstida. I denne artikkelen er faste- og påsketida tema.

KYRKJEÅRET

Kyrkjeåret har ein særeigen rytme som blir gjentatt kvart år. Denne rytmen lever i gudstenestelivet, gjennom tekstlesningar, musikk, salmar og liturgiske fargar. Bibeltekstane til kyrkjeåret er henta både frå Det gamle og Det nye testamentet, og er sett saman i ein tre-årig syklus. Sentralt i kyrkjeåret står dei tre store festane, jul, påske og pinse. Påske og pinse er høgtider knytta til gamle jordbruksfestar, og dei held seg til månefasen. Påskedag er alltid første søndag etter første fullmåne etter vårjamndøgn.

LITURGISKE FARGAR

Fargane er ein viktig del av symbolspråket i kyrkja. Dei er synlege uttrykk for kyrkjeårstider og feiringar. Det er fire liturgiske hovudfargar:

1. Kvitt er fargen for Kristus-høgtidene, fest og glede.
2. Fiolett er fargen for bot, sorg og førebuing
3. Raudt er fargen for Anden og kyrkja, blod, ild og martyrium.
4. Grønt er fargen for vekst og livskraft.

FASTELAVN

Fastelavnssøndag er den siste festdagen før fastetida startar, og det er også den siste dagen av karnevalet i mange land. Det er mange eldgamle skikkar knytta til denne dagen, som frå først av høyrde til ein heidensk vårfest. Skikkane viser til overgangen frå vinter til vår, og fastelavnsseriet er ein av dei. Ein slo fruktbarheit med bjørkeriset i både marka, dyr og kvinner som ikkje hadde fått barn enda. Det vart også servert feit mat denne dagen, og ein rest av dette er fastelavnssboller. Påfølgande blåmandag og feitetirsdag høyrer også med til festdagane før fastetida, der det gjaldt å få i seg mest mogleg feit mat, før fasten sette inn.

FASTETIDA

Fastetida varar i 40 dagar frå askeonsdag til påskeaftan. Søndagane er unntatt, da dei ikkje blir rekna som fastedagar. Førte er eit symboltungt tal i bibelen. Det peiker på israelfolkets førtiårige vandring i ørkenen, og Jesu førti dagars faste i ørkenen.

Fastetida var opphavleg ei førebuingstid for dei som skulle døypast påskena. Dei skulle leve i faste og bønn, og denne skikken vart seinare overtatt av heile kyrkja. I dag er fastetida først og framst ei tid for meditasjon og stille, som ei førebuing til påskehøgtida, og det grensesprengande og uforståelege som skjedde da. Bibeltekstane i fastetida handlar ofte om Jesu kamp og siger over djevelen og det onde, og Jesus som førebilde for oss i den kampen vi står i. Ved midfaste er brønderet temaet. I den stille veka/pasjonstida, går bibeltekstane over til å handla om lidingsoga. Den liturgiske fargen i fastetida er fiolett.

Faste betyr «å halde fast ved», og tidlegare var det vanleg å gi avkall på visse typar mat som kjøt og fleisk. Ein skulle også vere mest mogleg stille, og det var ikkje lov til å halde bryllup i fastetida.

Maria bodskapsdag

Midt i fastetida er festdagen Maria bodskapsdag eller Marimesse. Denne dagen markerer hendinga omtala i Lukas-evangeliet der erkeengelen Gabriel kom til Maria med bodskap om Jesu fødsel. Feiringa av denne dagen starta rundt år 350. Hos oss feires dagen på den søndagen som er nærmast 25. mars, ni månadar før jul. Den liturgiske fargen er kvit.

DEN STILLE VEKA – PALMESØNDAG TIL PÅSKEAFTAN

Den stille veka markerer avslutninga på fastetida, og startar palmesøndag med Jesu inntog i Jerusalem til jubel frå folket, og blir avslutta påskeaftan. Denne veka følger vi Jesu veg gjennom lidning og død til oppstode. Kvar dag har sitt særpreg, og gudstenestene er svært ulike. Namnet kjem av at ein ikkje brukte kyrkjeklokkene eller orgel under gudstenestene denne veka.

Skjærtordag feirer vi til minne om at Jesus denne kvelden åt påskemåltidet saman med disiplane, og

at han i løpet av måltidet innstifta nattverden. Dette er også kvelden da Jesus vaska føtene til disiplane. Namnet skjærtorsdag kjem av det gamalnorske skira, som tyder reinsing. Gudstenesta skjærtorsdag blir avslutta med at lys og blomster blir fjerna frå altaret.

Langfredag minnes vi Jesu korsfesting og død. Liturgien denne dagen er enklare enn den vanlege messa, og sentralt er lesing av heile lidings saga. Alteret er utan blomster og lys. I Steinkjer kyrkje er denne dagen utan orgel, og det er kun a capella-song.

PÅSKETIDA

Påsketida i kyrkja blir innleia påskenatt og varer i 50 dagar, fram til pinse, og dette er frå gammalt av kyrkja si største gledes tid. Den liturgiske fargen er kvit. Fortellinga om oppstoda er grunnfortellinga i den kristne trua, og det er også den viktigaste og den eldste kyrkjelege høgtida. I jødedommen var påskefeiringa ei viktig høgtid, som blir feira til minne om israelittane si utvandring frå Egypt. Dei dramatiske hendingane dei siste dagane av Jesu liv, skjedde samstundes med jødane si påskefeiring.

Påskenatt

Påskenattsmessa er innleiinga til det døgnet der Jesus stod opp frå grava. Gudstenesta blir innleia i eit mørklagt kyrkjerom, men på eit tidspunkt endrar den karakter og blir ei feiring av Jesu oppstode. er den første feiringa av Jesu oppstode. I oldkyrkja vart dåp gjennomført denne dagen. Andre viktige tradisjonar denne kvelden er tenning av påskelyset, og den store påskelovsongen. Vi går frå mørke til lys, frå død til oppstode, frå fortvilning til glede. Fastetida er over.

Påskedag er den viktigaste dagen i kyrkjeåret, der kyrkja feirar Jesu oppstode frå døden. Livet har seira over døden. Dette er dagen heile den kristne verda bygger trua på, den dagen da Jesus stod opp frå dei døde. Kvinnene kom til grava påskemorgon, og dei vart dei første til å fortelle om oppstoda. Jesu død og oppstode la eit heilt nytt grunnlag, og det starta ei ny tidsrekning.

Feiringa av påska er også mange verdslege innslag og folkelege uttrykk t. d. gamle tradisjonar som påskeegg, påskeharar og gule påskekyllingar.

Dersom du vil lese meir om dette finst det mykje stoff på følgande nettsider:

www.kirken.no

<https://www.norskhyrnologiskforening.no/ressurs/salmeverktoyet/>

Utendørs musikkstunt i koronatiden

Sokneprest Tine Jøhnk fikk med seg Jonas Skjefloe og troppet opp utenfor Hamrum eldresenter og Betania sykehjem langfredag!

Der fremførte de påkesalmer og vårsanger til stor begeistring for beboerne.

Foto: Monica Lenn Skjeflo

Fra prosten

STORE PRESTEENDRINGER

Fra sommeren 2020 blir det store endringer i prestefordelingen i Steinkjer kommune.

Soknepresten i Beitstad, Namdalseid og Statland sluttet 1.januar. Samtidig ble Namdalseid og Statland flyttet til Namsos kommune og Namdal prosti. Beitstad har vært betjent av vikarer i vår.

31.mai avslutter Arndis Hauksdottir sin tjeneste som sokneprest i Henning og Ogndal.

På grunnlag av dette blir prestefordelingen slik fra sommeren 2020:
Verran og Beitstad skal til sammen ha 1½ stilling.

Lise Marit Hansen er engasjert som konfirmantlærer i ½ stilling.

Den hele stillingen ble lyst ut i vår, men det kom ingen søkere med fullført utdanning.

I skrivende stund (midt i mai) er det uklart hvordan prestetjenesten løses i disse to soknene. Men det blir i alle fall en vikarløsning.

Stod, Kvam og Følling fortsetter med Anne Beate Leivann som sokneprest. Her blir det ingen endringer.

I Egge fortsetter Arne Groven som sokneprest. Her blir det ingen endringer.

Soknepreststillingen i Steinkjer er lyst ut, og det er en aktuell søker. Ansettelse vil skje tidlig i juni, så her er det gode muligheter for at ting legger seg til rette med ny prest.

Harald Tveit blir sokneprest i Ogndal og skal i tillegg arbeide i Steinkjer og Egge.

Tine Jøhnk blir sokneprest i Henning, i tillegg til Mære hvor hun har vært i mange år.

TAKK TIL ARNDIS

Arndis Hauksdottir fylte 70 år i vår, og var derfor nødt til å gå over i pensjonistenes rekke.

Etter endt tjeneste flytter hun tilbake til Island. Som prost vil jeg gjerne takke henne for hennes trofaste tjeneste her. Jeg har stor respekt for mennesker som midt i livet både omskolerer seg og flytter til et nytt land for å arbeide. Ikke nok med at hun var ny som prest. Hun fikk både språklige og kulturelle utfordringer i tillegg. Det viser at hun er en modig person.

Hun har hatt et spesielt engasjement for enkeltpersoner, spesielt for de som har opplevd vanskelige ting. Hun har fått være en god støtte for mange.

Hun har møtt utfordringer i sin tjeneste, utfordringer som nok ville fått noen til å gi opp, men Arndis har kommet tilbake og fullfører tjenesten med løftet hode.

Takk Arndis for det du har gitt!

Skei kirke

Kirkeakademiet i Steinkjer

Kirkeakademiet i Steinkjer har som formål:

- å bidra til dialog mellom forskjellige grupper av mennesker
- å skape møteplasser for fordypning og meningsbrytning om evige spørsmål så vel som tidsaktuelle utfordringer
- å muliggjøre åpne samtaler med rom for innsikt, engasjement og kritikk

Planlagte aktiviteter 2020:

På grunn av situasjonen med koronaepidemien er all aktivitet i vår og sommer avlyst.

For høsten er følgende arrangement på programmet:

Tirsdag 15. september: Steinkjer gospelkor
(30 års jubileum) med salmekveld++

Tirsdag 13. oktober: Jørn Haudemann Andersen
Drømmetydning/drømmefilosofi

Styret i kirkeakademiet i Steinkjer består av:

Leder	Bjørge Bratlie
Nestleder	Frank Øren
Sekretær	Dag Jacobsen
Kasserer	Trond Bulling
Styremedlem	Arne Groven
Styremedlem	Oddgeir Holmen

Kontakt oss gjerne på mail:
kirkeakademietsteinkjer@gmail.com

Lys Våken i Steinkjer kirke 25.-26.januar

Lørdag 25. til søndag 26.januar var 24 barn fra 5.-7. klasse samlet til Lys Våken i Steinkjer kirke. Vi inviterte fra Stod, Kvam, Følling, Ogndal, Egge og Steinkjer.

Vi lærte litt om misjonsprosjektet til Egge menighet, som er Stefanusalliansen. Stefanusalliansen jobber for forfulgte kristne, og andre forfulgte minoriteter i ulike land. Det er ikke en selvfølge for alle å kunne møtes fritt for å dele tro og tanker.

Lys Våken betyr ikke at vi må være våkne hele natta, selv om noen var det, - i alle fall nesten hele natta. Det betyr at vi skal være våkne for hverandre, oss selv og for Gud.

Søndagens gudstjeneste ble en fin opplevelse. De unge var med og satte sitt preg på gudstjenesten med sang og bønn og drama. Prekenteeksten var «Den barmhjertige samaritan». Fortellingen ble fantasifullt oversatt til vår tid, med rånere, kule jenter på byen, bilmekanikere, politi og parkeringsvakter. De siste fikk rollen som «samaritan».

5.klassingene var invitert til gudstjenesten for å få «Tidslinjen», ei bok med utvalgte fortellinger fra Bibelen. De fleste hadde ikke fått den fra før, så da delte vi ut bøker til 6. og 7.klasse også!

Etter gudstjenesten var det kirkekaffe og prat.

Alteret og altertavla i Mære kyrkje fra en litt annen vinkel en vanlig

Lyskrona i Bodom kapell

Alle som besøker Bodom kapell i Ogdal legger merke til og begeistres av den store lysekrona i messing. Lysekrona var en gave fra ingeniør Thams i Stockholm til åpningen av kapellet i 1905. Thams var medeier i Ogdalsbruket som ga tomt og tømmer til byggingen av kapellet.

Messing må jo pusses ned jevne mellomrom og ca 1 gang i året er det dugnad på pussing av lysekrona. Det er en jobb som tar ca 4 timer for 4-5 personer. Lysekrona må først skrues helt fra hverandre.

Da må man begynne med de nederste delene og arbeide seg oppover. Når alt er tatt ned sitter vi med ca 180 deler som skal pusses, vaskes og tørkes før de monteres på plass igjen. Da må man starte øverst og jobbe seg nedover. Dette fordi størrelsen/diameteren på lysekrona er så stor.

Når en nypusset og skinnende blank krone tennes med levende lys er det høytid i Bodom kapell.

Livet i Sjømannskirken i Spania

En hilsen fra familien Valle

Snart to år er gått siden drømmen vår om å jobbe i en sjømannskirke ble oppfylt. Selv om koronapandemien har gjort avslutningen spesiell, har vi aldri angret på at vi valgte å flytte til Spania og Costa Blanca, «Den hvite kyst», for en periode. Overgangen fra norsk til spansk klima og kultur har gått fint. Liv Benedikte (10), Elisa Birgitte (12), Guro Henriette (17) og Ole Gustav (18) fant seg fort til rette med skolehverdagen på Den Norske Skole Costa Blanca. Sjømannkirkeboligen ligger like ved skolen og det bor mange nordmenn i nabolaget. Med basseng i hagen, gode fritidstilbud og flotte utfartsmuligheter har det ikke vært anledning til å kjede seg.

For Liv Marit er jobben som kirkemusiker i en av de mest besøkte Sjømannskirkene variert og spennende. Mange av arbeidsoppgavene er de samme som hjemme, men mye er også ulikt. Det er blant annet flere vigslar, mange ønsker å gifte seg i Sjømannskirken. Noen velger en liten seremoni i det lille kapellet på Sjømannskirken i Albir, mens andre ønsker å gifte seg i Minnekirken, Sydens Katedral, i Villajoyosa. Det er også populært å inngå ekteskapet i den vakre Palmelunden foran Minnekirken, med storslått utsikt over Middelhavet.

I Sjømannskirken er det stor aktivitet gjennom høsten og vinteren. På gudstjenestene i Minnekirken er det vanligvis mellom 200-300 gudstjenestedeltakere hver søndag. Mange som kommer til gudstjeneste sier at de ikke har for vane å gå i kirken hjemme i Norge. Terskelen viser seg å være mye lavere, i utlandet trenger man ikke en unnskyldning for å gå i kirken.

Salmesangen er mektig, forsangergruppa møter trofast opp hver søndag morgen for å synge gjennom dagens salmer.

Søndagskveldene er det ofte konserter med kjente norske band, kor og artister. Sjømannskirken har mange faste ukentlige arrangement, og med god hjelp av en stor gjeng med frivillige er disse mulig å gjennomføre.

I tillegg til den faste staben på ti ansatte, er det også vinterassistenter og seniorprestepar som kompletterer staben i høst- og vårhalvåret.

Superonsdag er Sjømannskirkens familiedag hvor alle barneaktiviteter er samlet. Da er det full rulle med øvelse for knøttekor, barnekor og tweenskor, samt klubb for 1.-4. klasse og 5.-7. klasse. Det er også salg av middag til en rimelig pris. Dette er et populært tilbud og en viktig sosial møteplass for både barnefamilier og eldre/enslige. Annenhver fredagskveld er det ungdomsklubb for alle fra 8. klasse og oppover. Gjennom ei helt vanlig uke kan det være opptil 1000 mennesker innom kirken fordelt på de ulike arrangementene. Det er nødvendig med et godt arbeidsfellesskap for å lykkes med alle tilbud, og alle må være villige til å ta et tak der det trengs. Å jobbe i Sjømannskirken er ikke bare jobb, men også en livsstil.

Gustav har varierte og meningsfylte arbeidsdager i det diakonale temaet. Selv om oppgavene skiller seg fra jobben som lærer, er kontakten med mennesker viktig også her. Det er faste oppgaver som sykehusbesøk og hjemmebesøk, men det dukker ofte opp uforutsette hendelser, beredskapssaker, i løpet av en arbeidsuke. Dette kan være alt i fra å bistå nordmenn som har blitt frastjålet penger, pass og mobil, til tyngre saker knyttet til rus og psykiatri.

Ikke så sjelden tar folk kontakt fordi de ikke får tak i et familiemedlem, og frykter at vedkommende har havnet i vanskeligheter. Mange velger å reise sørover for kortere eller lengre tid i håp om et bedre liv i Syden. Så skjer det av og til at ikke alt blir slik man håpet på. Ved kriser av ulik art har Sjømannskirken tett kontakt med Utenriksdepartementet. I Norge har vi det offentlige hjelpeapparatet dersom det oppstår en krise, dette finnes ikke i samme grad i Spania. Kulturforskjellen kommer blant annet til uttrykk i forbindelse med alle fiestaene. Spanjolene er gode på å kombinere en religiøs feiring med sosialt samvær. Fiestaene kan omfatte alt fra pilegrimsvandringer til dans og fyrverkeri og varer ofte en uke. Påsken er årets viktigste høytid i det katolske Spania. Påskehistorien står i sentrum for påskefeiringen, med blant annet religiøse opptog gjennom gatene.

Av oss ti som er ansatt i Sjømannskirken i Albir-Villajoyosa er det fire av oss som valgte å reise hjem til Norge under nedstengningen. Med de strenge restriksjonene i Spania har vi fått gjort omtrent den samme jobben hjemme i Norge. Barna syntes det var stor stas å komme til vinter og snø i Røyrvik, hvor Liv Marit sin familie har hus som vi kan bo i. Nå åpnes samfunnet gradvis også i Spania. Det

er fortsatt uvisst om vi rekker å returnere til Spania for å avslutte skole og jobb før vi til sommeren flytter tilbake til huset vårt på Byafossen. Uansett er vi utrolig takknemlige for alt vi har fått oppleve gjennom disse to årene. Alle møter med mennesker som har lært oss så mye. Det gode fellesskapet. Nå gleder vi oss masse til å komme hjem med ryggsekken full av nye erfaringer og inspirasjon til en ny hverdag i skole og kirke hjemme i Steinkjer.

Varm hilsen fra
Liv Marit og Gustav m/familie

I år ble plutselig alt som var planlagt for påskehøytid, konfirmasjon, konserter og andre arrangement avlyst på grunn av koronapandemien. Omfanget av pandemien ble oppdaget sent i Spania, men da tiltakene og nedstengningen kom, skjedde alt veldig brått. Vi fikk bare bevege oss utendørs for å handle mat eller medisiner. For dem som har behov for kontakt med kirken måtte dette nå foregå over telefon og internett. Mange nordmenn kontakter Sjømannskirken for å rådføre seg, og det er flere som har et stort behov for å ha noen å snakke med.

Blomsterfondene

Beitstad blomsterfond 4202 29 58881	Henning blomsterfond 4202 05 10948
Bodom blomsterfond 0530 397 1140	Kvam blomsterfond 4410 32 79485
Bolmsset blomsterfond 4481 35 09803	Malm blomsterfond 4410 08 21211
Egge blomsterfond 4410 36 27505	Mære blomsterfond 4410 36 99220
Fines blomsterfond 0540 03 33507	Skei blomsterfond 4410 33 52093
Follafoss blomsterfond 4212 49 72773	Steinkjer blomsterfond 4410 33 93172
Følling blomsterfond 4212 12 87611	Stod blomsterfond 4410 35 31788

De som har gått bort

28.10.2019 - 10.05.2020

Bodil Alise Lagesen	28.10.2019	Stod	Aase Johanne Røsæg	10.02.2020	Egge
Johan Arnt Wuttudal	30.10.2019	Steinkjer	Nils Bernhard Setten	12.02.2020	Ogndal
Målfrid Elise Wekre	01.11.2019	Ogndal	Oddny Myrvang Hollås	12.02.2020	Steinkjer
Jorid Oddveig H. Ertsaas	03.11.2019	Egge	Oddrun Helene Ruud	13.02.2020	Beitstad
Lajla Elnan	06.11.2019	Beitstad	Oddbjørg Hepsø	13.02.2020	Steinkjer
Kolbein Steinulv Storvoll	06.11.2019	Steinkjer	Astrid J. M. Nordtømme	17.02.2020	Egge
Ester Rostad	11.11.2019	Mære	Svanhild Marie Fossum	17.02.2020	Mære
Märtha Wiveka Manndal	12.11.2019	Steinkjer	Solveig Vatn	18.02.2020	Egge
Ingrid Hansine Pedersen	16.11.2019	Stod	Johan Severin Aspen	22.02.2020	Steinkjer
Rolf Bertil Eliasson	17.11.2019	Steinkjer	Jan Ivar Råde Sakshaug	23.02.2020	Stod
Tor Arne Skilbrigt	19.11.2019	Steinkjer	Edel-May Sandhaug	26.02.2020	Steinkjer
Trygve Josef Øiaas	22.11.2019	Steinkjer	Mary Leonora Landsem	26.02.2020	Verran
Aslaug Synnøve Thorsen	23.11.2019	Steinkjer	Randi Helen Uran	28.02.2020	Verran
Hans Mathias Aasheim	26.11.2019	Steinkjer	Leif Aamund Aalberg	01.03.2020	Egge
Andreas Lillefjell	26.11.2019	Stod	Gretha Finboe	02.03.2020	Steinkjer
Rita Synnøve Johansen	02.12.2019	Stod	Kari Oline Haug	04.03.2020	Steinkjer
Ingemar Følstad	04.12.2019	Steinkjer	Lilly Oldren	05.03.2020	Egge
Aslaug Margrete Holmli	04.12.2019	Steinkjer	Per Austmo	06.03.2020	Henning
Greta Helene Brandsegg	05.12.2019	Ogndal	Laila Elisabeth Solem	06.03.2020	Steinkjer
Olaug Therese Haarstad	05.12.2019	Steinkjer	Eirik Kvarving	07.03.2020	Ogndal
Erling Jacobsen	06.12.2019	Mære	Halldis Wiseth	11.03.2020	Beitstad
Rolf Steinar Sjøli	07.12.2019	Steinkjer	Ottar Brattås	14.03.2020	Mære
Robert Olsen	09.12.2019	Steinkjer	Karl Henrik Horneman	15.03.2020	Verran
Knut Halvard Lein	10.12.2019	Mære	Ivan Jonssen	15.03.2020	Beitstad
Aksel Sende	10.12.2019	Steinkjer	Jakob Andreas Kvam	15.03.2020	Kvam
Wenche Hansen	13.12.2019	Steinkjer	Gudveig Nordtug	17.03.2020	Beitstad
Gunnar Ketil Rannem	17.12.2019	Steinkjer	Even Atle Gaundal	17.03.2020	Ogndal
John Georg Kjelbergnes	20.12.2019	Verran	Steinar Øksnes	18.03.2020	Stod
Berit Katrine S Olden	27.12.2019	Ogndal	Inger Karoline Roel	20.03.2020	Mære
Sigurd Holberg	29.12.2019	Egge	Rolf Christian Gundersen	22.03.2020	Egge
Oddvar Helge Henriksen	30.12.2019	Egge	Herdis Tanem	23.03.2020	Mære
Else Marie Gartland	02.01.2020	Steinkjer	Tora Karoline Lein	24.03.2020	Steinkjer
Henry Rune Baugh	03.01.2020	Steinkjer	Arne Per Lund	25.03.2020	Henning
Leif Lyngseth	04.01.2020	Egge	Erling Meisingset	27.03.2020	Steinkjer
Aud Rendum	05.01.2020	Steinkjer	Oddvar Didrik Tidemann	28.03.2020	Steinkjer
Solbjørg Skotvold	08.01.2020	Egge	Greta Trana	29.03.2020	Egge
Tor Andreas Hovde	08.01.2020	Stod	Inger Wæhre	31.03.2020	Følling
Solveig Marie Ringseth	10.01.2020	Steinkjer	John Ivar Finstad	02.04.2020	Beitstad
Harald Johan Opland	11.01.2020	Steinkjer	Arvid Sigurd Svendsen	05.04.2020	Verran
Adrian Nonstad	13.01.2020	Egge	Odd Selen	06.04.2020	Verran
Alf Arne Sæther	13.01.2020	Steinkjer	Ragnar Dahl	08.04.2020	Henning
Knut Oldren	17.01.2020	Steinkjer	Ingeborg Eidem	09.04.2020	Verran
Olise Klara Sagen	22.01.2020	Beitstad	Finn Åge Søråsen	09.04.2020	Steinkjer
Inge Kulstad	23.01.2020	Egge	Eldbjørg Hallfrid Westerhus	10.04.2020	Stod
Bente Bosnes Riise	24.01.2020	Steinkjer	Solvor Margrete Ystad	10.04.2020	Kvam
Johan Olav Skavhaug	27.01.2020	Stod	Jarle Almli	11.04.2020	Beitstad
Johannes Mollan	30.01.2020	Mære	Vigdis Skrataas	14.04.2020	Steinkjer
Aud-Therese G. Sorken	30.01.2020	Steinkjer	Steinar Pedersen	15.04.2020	Steinkjer
Inger Riseth	06.02.2020	Kvam	Alf Sigvard Kvistad	15.04.2020	Kvam

Sigurd Peter Strand	16.04.2020	Steinkjer
Bjørn Andersen	18.04.2020	Steinkjer
Tove Langås	22.04.2020	Steinkjer
Lovise Ingeborg Strand	22.04.2020	Henning
Elisabeth Gotvassli	25.04.2020	Steinkjer
Oddvar Petter Haugseth	26.04.2020	Steinkjer
Grethe Kristianna Rygg	26.04.2020	Mære
Torstein Øyen	30.04.2020	Egge
Steinar Landstad	30.04.2020	Mære
Ingjerd Hatlinghus	02.05.2020	Beitstad
Anton Gjetvik Elnan	05.05.2020	Beitstad
Liv Hauge	06.05.2020	Steinkjer
Aasmund Langås	09.05.2020	Steinkjer

Ønsker du å snakke med presten?

Noen ganger kan det være godt å ha en samtale med noen under fire øyne. Er det opplevelser, gode eller vonde, som kan være godt å dele med noen, der du samtidig vet at det du deler ikke kommer videre? Kanskje sliter du med sorg etter at du har mistet noen av dine nære og du ikke vet hvem du kan snakke med?

Du finner navnene og telefonnumrene til alle prestene på en av de første sidene i bladet.

Konfirmant 2021

Datoer for konfirmantåret 2020-2021 er i planleggingsfasen og er vanskelig å fastsette på grunn av den usikre situasjonen vi er inne i.

Selve konfirmantåret vil starte etter at konfirmasjonene for 2020-kullet er gjennomført. Brev med oversikt over konfirmantåret sendes fra oss i løpet av august. Vi håper da at bildet er litt klarere med tanke på hva som kan gjennomføres i løpet av høsten. Vi følger selvfølgelig de nasjonale helsemyndigheters råd med tanke på gjennomføring av konfirmantåret.

Vi ber om forståelse for at det vil kunne forekomme endringer i årsplanen.

Du melder deg som konfirmant på hjemmesiden vår: www.steinkjer.kirken.no/
Der finner du innmeldingsskjema til den kirken du tenker å konfirmere deg i. Det er fint om du sitter sammen med en av dine foresatte når du melder deg inn, da disse skal være enige i innmeldingen.

Du trenger også fødselsnummeret ditt for å logge deg inn og også fødselsnummer til en av dine foresatte.

Påmeldingsskjemaet blir åpent fra onsdag 20.mai.
Det er viktig at dere oppgir en e-postadresse dere bruker, da mye kommunikasjon foregår via e-post.

Sammen håper vi å gi et godt tilbud til konfirmantene 2021!

Egge kirke 150 år

Program høsten 2020

150-årsjubilanten er praktisk talt i daglig bruk, både til kirkelige handlinger og ulike fritidstilbud, sang og musikk. Jubileumsprogrammet markeres som følgende:

Lørdag 12. september har tema «Helse frelse»:

kl 12.00. Professor Idar Kjølsvik tar oss gjennom resultatene av HUNT undersøkelsen som ser på sammenhengen mellom helse, livssynstilhørighet, aktivitet og bønn. Hva som gjelder som standard kristendom i ulike byer og bygder. Foredraget henvender seg til alle som har interesse for forholdet mellom livssyn og helse.

kl.12.30 Kirkekaffe

kl. 13.00 Kirkegårdsvandring hvor vi fortsetter på tema «Helse frelse» og forteller litt om interessante personer som ligger på Egge kirkegård.

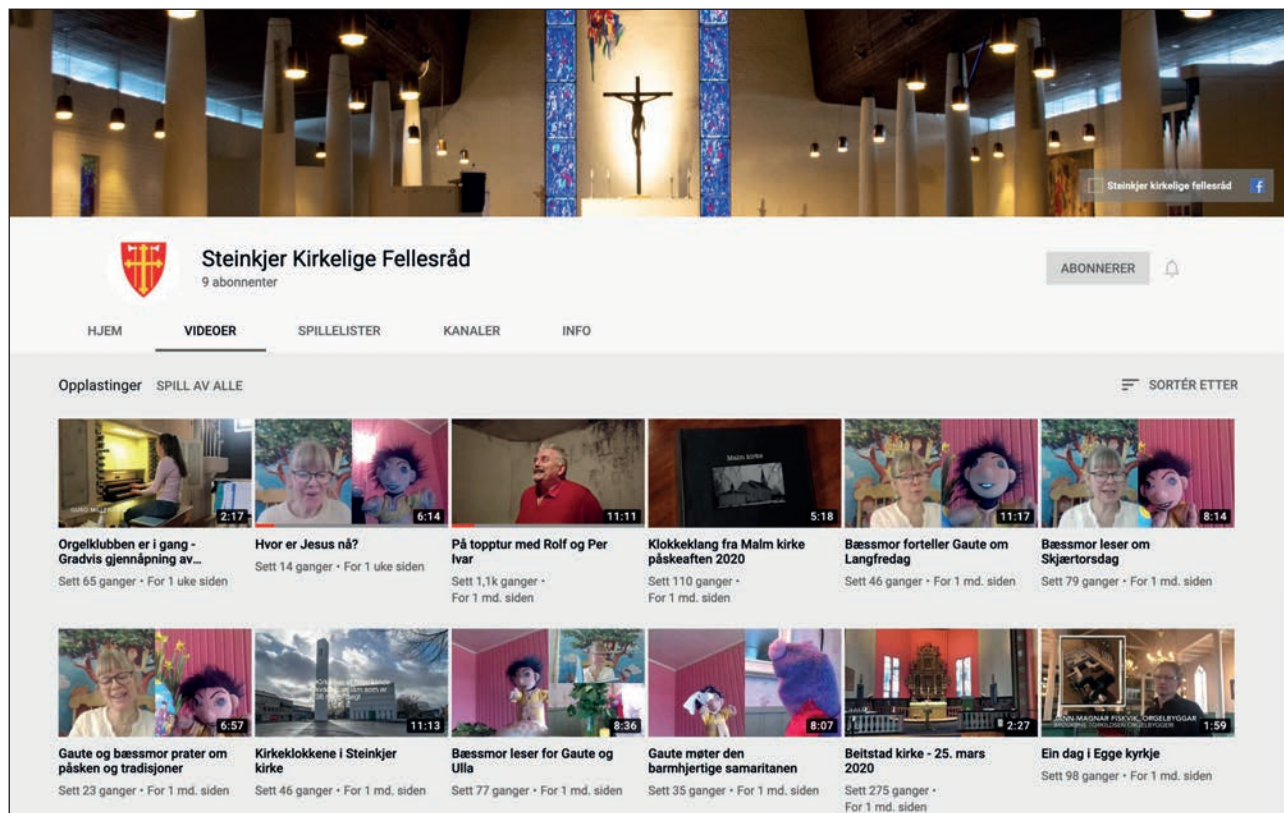
Lørdag 24.oktober: Jubileumskonsert

Søndag 25.oktober:

kl 10.00 Jubileumsgudstjeneste med biskop Herborg Finnseth

kl 13.00 Kirkekaffe i Fylkesmannsgården

Våre produksjoner i koronatiden

Som nevnt i innledningen har vi drevet mye med videoproduksjon siden vi ble nedstengt i mars. Tanken har vært at «når ikke dere får komme til oss, kan vi komme til dere»

Mange av våre videoproduksjoner har hatt en kort levetid, noe som skyldes bruken av sang og musikk. TONO, som forvalter opphavsrettigheter på vegne av rettighetshavere i musikkverk, har gitt kirken lov til å bruke musikk (som er beskyttet) til videoproduksjon, men vi har måttet slette eller fjerne tilgangen etter 7 dager. Heldigvis har vi hatt et godt samarbeid med EggeVisjon og Trønder TV, slik at flere av våre produksjoner trolig har nådd ut til ganske mange.

Men, noen av våre produksjoner lever videre. Går du inn på Youtube.com, så kan du søke etter «Steinkjer kirkelige fellesråd». Da vil du finne vår YouTube-kanal og de av våre videoer som fremdeles er tilgjengelige. Dukketeatrene som våre trosopplærere har laget ligger der fortsatt, og du kan få være med på Steinkjers mest eksklusive topptur.....

Vi vil fortsette våre produksjoner fremover - men ikke i samme volum og hyppighet som det har vært nå i vår. Når kirkene åpner for gudstjenester igjen, dog med redusert deltakelse, vil nok produksjonsaktiviteten gå litt ned. Men den forsvinner ikke!

Så til deg som finner litt glede av å følge oss på YouTube.....det er mulig å abonnere....

Hei - du som leser dette !

**Er soknebladet verdt
kr 25,- per år ?**

Skann QR-koden over direkte med kamera på din mobil eller via VIPPS-appen/Skann, så slipper du å lete oss opp....beløpet velger du selv.....

Hvis DU som leser dette bladet tar opp din smarttelefon og VIPPSER kr 25,- én gang i året, så vil vi kunne produsere et enda bedre blad! Tenk det! Vi snakker faktisk kun om kr 25,- per år !

Det høres kanskje fantastisk ut, men det er en realitet !

Så derfor oppfordrer vi alle våre lesere til å gi et lite bidrag på kr 25,- når du nå leser eller blar litt i bladet vårt.

Menighetsbladet blir til gjennom frivillig arbeid. Det legges ned mange timer for at leserne skal få et blad de forhåpentligvis setter pris på.

Tusen takk for ditt bidrag!

Samtidig må vi få rette en stor takk til Dere som allerede har støttet oss økonomisk, både via Vipps og vanlig bankgiro. Tusen takk. Uten dere hadde det nok ikke blitt noe menighetsblad !

GIRO F60-T PRINTINFORM 11.1.0

Betalingsinformasjon

**Gave til Kirke&Samfunn
p.nr. 2011**

GIRO

Betalings-
frist

Underskrift ved girering

Betalt av

Betalt til

Steinkjer kirkelige fellesråd
Postboks 3043
7709 Steinkjer

Belast
konto

Kvittering
tilbake

Kundeidentifikasjon (KID)

Kroner

Øre

Til konto

Blankettnummer

H

< > 4410 08 34674 < >